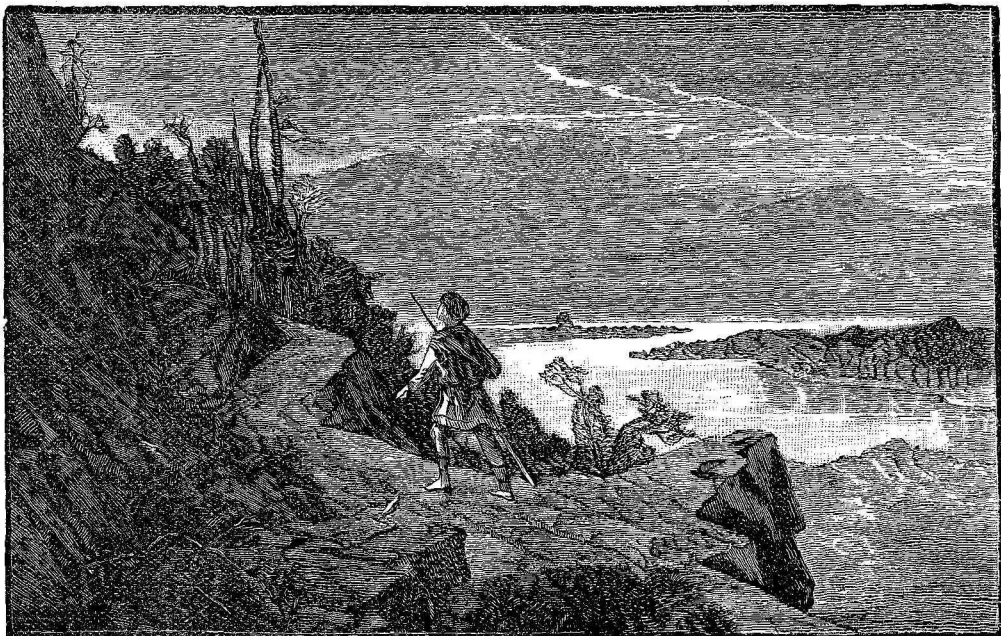

τοχὸν δηχθῆ ὑπὸ σκόλου λυσσώντος. Ὡστε πιστεύομεν
ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐμβολιάζωνται ἐξ ἴσου
κοινῶς κατὰ τῆς λύσσης. ὅσον τώρα ἐμβολιάζονται κα-
τὰ τῆς εὐλογίας. Τοῦτο φαίνεται ἴσως ἀπίθανον τώρα,
ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι, ὅτε πρῶτον ἐφευρέθη
ὁ ἐμβολιασμός κατὰ τῆς εὐλογίας οἱ ἄνθρωποι δὲν ᾔ-
θελον οὔτε καὶ νὰ ἀκούσωσι περὶ τοῦ πράγματος, καὶ
σχεδὸν ἐκακοποίησαν τὸν ἱατρὸν ὅστις ἐφεύρε τὸν ἐμ-
βολιασμόν. Τώρα ὅμως ποῦ θὰ εὐρῇτε ἄνθρωπον τό-
σον ἀμαθῆ ὥστε νὰ φοβῇται νὰ ἐμβολιασθῇ κατὰ
τῆς εὐλογίας;

Γ'. Εἰς τῆς λαμπρᾶς τοῦ ζωῆς τὸν δρόμον
Ἀκαταπόνητος ἰδοὺ βαδίζει,
Τὴν ἐγκαρτέρησιν ἔχει ὡς νόμον
Κ' εἰς τὸν Θεόν του τὸ πᾶν ἐλπίζει.

Ναί, τὸν Θεόν του ἔχει Ἐλπίδα
Παρήγορόν του, θερμὸν Προστάτην,
Εἰς τὴν πορείαν του πιστὴν πυξίδα
Ἔως τὴν ὥραν του τὴν ὑστάτην.

Κ' ἐνῷ βαδίζει στρέφει τὸ ὄμμα
Πρὸς τὰ τῆς φύσεως ἄπειρα κάλλη,
Καὶ τὸ Ὑδράνιον προσβλέπων δῶμα
Ἐνθους τὴν θείαν Πρόνοιαν ψάλλει.

·Ο ὁδοιπόρος τῆς ζωῆς·

·Ο ὁδοιπόρος·

Α'. Τῆς ζωῆς εὐθαρσῆς ὁδοιπόρος
Εἰς τὸ στάδιον τρέχει τοῦ βίου
Καὶ διέρχεται ταύτην ὡς ὄρος
Ἡ ὡς τάπιν εὐώδους τοπίου.

Πλήρης πόθων τὸ πᾶν περιβάλλει,
Μειδιῶσαν τὴν γῆν ἀτενίζει
Καὶ αὐτὴ τ' οὐρανοῦ ἡ ἀγκάλη
Ἐπ' αὐτοῦ τὴν χαρὰν τῆς σκορπίζει.

Β'. Πότε μονάζων εἰς παραλίαν,
Πότε εἰς δάση σύσκια τρέχει,
Καὶ μόνον σύντροφον τὴν βακτηρίαν
Πιστόν του φίλον καὶ ὄπλον ἔχει.

Ἐμπρός, εὐέλπιδες, καλοὶ μου φίλοι,
Εἰς τὸν τοῦ βίου δρόμον χωρεῖτε,
Καὶ μὲ τ' ἀγνά σας πάντοτε χεῖλη
Θεὸν προστάτην νὰ εὐλογῇτε.
Ἐν Πειραιεῖ, Δεκέμβριος, 1884 Δ. Κ. Σ.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον)

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

«Συγχώρησόν με, ἀγαπητὰ καὶ σεβαστέ μοι εὐεργέτα,
ἐὰν φαίνωμαι ἀχάριστος, ἄλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τὸ
κάμω.»

Οἱ συνδαιτυμόνες ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ ἀρνήσει ταύτῃ.
Ἄλλ' ὁ Στρατηγὸς ἐξηκολούθησεν—